

Amicul Tinerimii

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Cui maică, cui?

E mult de-atunci, o scumpă maică: prinsese dorul să mă ndrume,
Să merg să văd odată 'n viață, ce socoteam mai scump pe lume . . .

Și-a tale vorbe dulci de-atuncea, mi-au fost o dâră de lumină
Spre farul scump și drag al vieții, ce calea azi mi-o însenină.

În sfânt simbol te văd măicuță, la țărnul mării pe un grind,
De unde-mi svârli, pentru salvare, frânghii de aur, să mă prind . . .

De-atunci furtuni se abătură, lovind a vieții mele floare,
Și-au despuiat-o de petale, cum mi-au lipsit-o și de soare.

Am plâns apoi cu-amare lacrimi, durerea crudă, fără nume;
Iar azi, pustiu mă simt sub slavă, și singur maică doar pe lume.

De când rămas-am singur, singur — un pom lipsit de foi, de ram —
În lumea asta înghețată, pe tine maică te mai am !

O, lasă-mă ce am mai dulce, și mai plăcut ce știu să spun,
S'adun în jurul tău măicuță, cu tot ce am în gând mai bun!

Și lasă-mă ca din iubirea-mi să-ți torn coroană de smarald,
Și'n diademă 'n loc de stele, să-ți pun din sufletul meu cald,

Căci n'am altcui duiosul nume, ce poartă viață, poezie,
Să-l spun în lumea asta mare, n'am altcui maică, decât ție!

N. Carpen

Director: V. FLORESCU.
Redactor: P. P. PAULINI fiul.

Redacția și Administrația, Bu-
curești 4, Str. Mitrop. Ghenadie
Petrescu, 116. Tel. 3-45-61.

AMICUL TINERIMII, revistă
bimestrială. Anul III, No. 4/1935.
Abon. pe un an lei 48, un nu-
măr lei 8. Tip. și Edit. „C. E.”
București 4, Str. Mitrop. Ghe-
nadie Petrescu, 116.

Toate patimile omenesti nu se pot lecuï decât prin iubire.

Amicul Tinerimii

educație, morală, știință, literatură, muzică, distracție

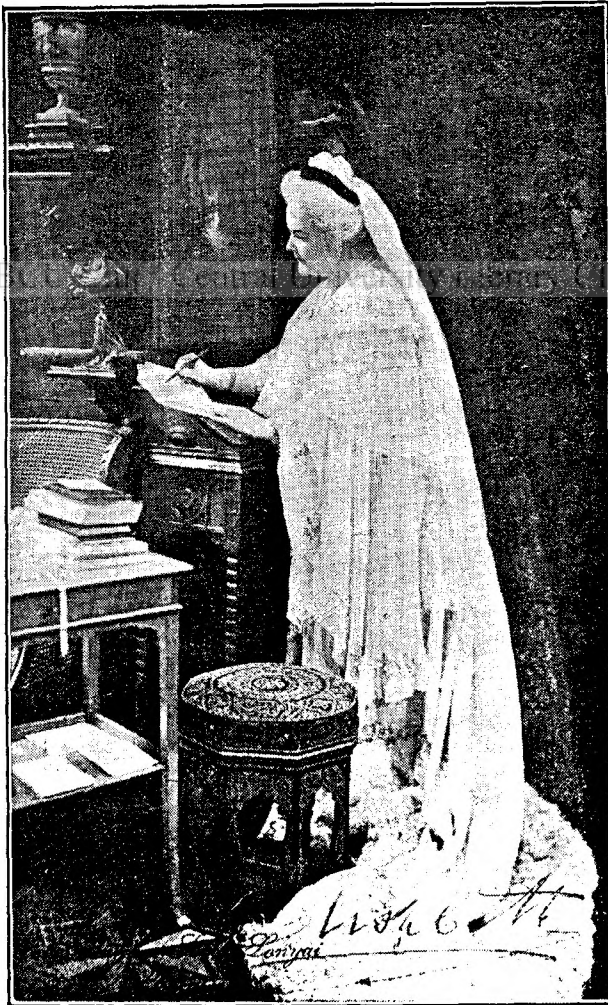
Credința Reginei Poete

Regina Elisabeta a României a fost cea mai cultă din toate reginile tuturor timpurilor, a fost regina cea mai serios instruită și cea mai credincioasă dintre cele moderne.

Operele sale literare sunt cunoscute în toate țările pământului și au fost necurmat în admirația cititorilor de elită, pentru frumusețea ideilor, pentru stilul înălțător și pentru impunătoarea moralitate de mamă superioară, de soție model și de regină exemplară. Ea iscălea în literatură „Carmen Sylva“.

Sentimentul său înalt religios a făcut-o pe regina Elisabeta a României să se fie — fără nici un răgaz — că ea e ca o mamă a poporului românesc. De aceea, în timpul Războiului Independenței (cel dela 1877—1878), regina Elisabeta și-a luat rolul sublim de „soră de caritate“ în spitalele soldaților ce se aduceau răniți de pe câmpul de luptă. Acele lupte noi le duceam contra armatelor turcești, pe cari, sub regele nostru Carol I, le-am învins de vecie.

General Dr. Vr. P. STAVRESCU

Portret înmănat de M. S., cu o dedicație în limba franceză, d-lui Amiral Grașoschi.

Ca regină, Carmen Sylva mergea foarte des să se roage lui Dumnezeu în locașuri sfinte. Cele mai deseori Măria Sa mergea la biserica luterană, fiindcă era botezată luterană; dar stimă toate credințele pe cari le știa sincere și patriotice. La fel cu M. S. fac toți oamenii culti și înțelepți: ei respectă credințele sacre de orice nuanță, numai sincere să fie și să urmărească binele general.

Regina Elisabeta nu numai că era cu adevărat credincioasă, dar a și scris despre credință. A scris în memoriile Măriei Sale, publicate în limba germană, iscăbindu-se „Carmen Sylva“.

În aceste „Memorii“ se află și o bucată intitulată: *Mein Penatenwinkel*, care pe românește însemnează: *Creaturile divine din căminul nostru, sau Zeii casnici din preajma noastră*. Această bucată este dedicată de M. S., filologului Iacob Bernays, profesor la Universitatea din orașul Bonn, din Germania.

N'aș putea să traduc aci pe de-a ntregul acea

bucată, din lipsă de spațiu; dar voiu extrage pentru cititorii „Amicului Tinerimii“, numai frazele din care se vede profunzimea gândurilor M. S. asupra erorilor săvârșite de unii creștini în credința lor despre adevărata învățătură a Mântuitorului lumii.

Iată miezul bucății literare în chestiune, tradus pe românește: „Marele savant I. Bernays era un prieten intim al casei noastre. El își petrecea orele libere în casa mamei mele; iar mama li sorbia cuvintele din gură și învăța mereu dela el. N'a mâncat, însă, niciodată la noi, ceea ce pe mine — ca copil — mă mâhnea foarte mult. Spunea că este „evreu“ și că ține la Legea lui. Știa Noul Testament mai bine ca noi; cugetările lui erau de o adâncime fenomenală.

„Spunea mereu că singura credință divină curățită de orice superstiție, e cea mozaică. Și avea mare dreptate; căci creștinismul a trebuit să-și însușească toate superstițiile pe cari le-a aflat prin diferitele țări. Și tocmai aceasta este partea slabă a religiei, a- nume: făcând concesiuni, își pierde din valoare.

„Dacă creștinismul ar fi așa cum a eșit din gura lui Hristos, ar fi altă religie decât ceea ce numim noi astăzi „creștinism“. De am pune față în față faptele noastre cu măreția „predicei de pe munte“, am amuți și am roși!

„Păcat că eram prea copilă, spre a fi avut privilegiul să iau parte la convorbirile cu el. Prindeam doar frânturi; iar ca întreg prindeam doar admirația ce aveau pentru el părinții mei.

„Aș fi avut mare plăcere să aflu dela el câte ceva despre ideile lui religioase, căci am fost un copil foarte pios și am meditat asupra religiei. În fiecare dimineață mama ne predă o oră de religie și zilnic învățam pe de rost câte o maximă. Părinții mei se întrețineau ore întregi cu el, iar vederile lui largi le produceau o plăcere nespūsă. Cum aș fi vrut să-l aud și eu pe el, pe Renan și pe Tolstoi!

„Mulți ani în urmă a fost con-

tinuu amintit în casa noastră: „Bernays spunea așa; Bernays făcea așa!“

„Prin puterea personalității și a cunoștințelor sale exercita o influență durabilă. Era foarte amărit pe atunci din cauză că un frate al său trecuse la creștinism. Și avea dreptate să fie amărit. Eu împărtășesc în totul sentimentul Românilor cari zic, — vorbind de un convertit la altă credință —, „s'a turcit“, „s'a făcut Turc sau mahomedan“. Românii zic la fel și despre unul care trece la creștinism, și nu le place de loc, chiar dacă renegatul trece la biserica lor. Neapărat, deoarece toate religiile sunt opera oamenilor și întrucât noi oamenii suntem zidiți de bunul Dumnezeu, n'are nici o noimă ca cineva să-și lepede credința. Ar trebui din contra ca fiecare să caute s'o îmbobileze. Puțin însemnează formele credinței; dar o formă oarecare e necesară, căci oamenii simt cu toții trebuința unui serviciu divin la care să se adune, ca, în comun, să fie mai evlavioși.

„Și când vezi că pentru expresia „filioque“ se discută de secole, fără a se ajunge la o înțelegere, dobândești impresia că și biserica este de plâns, ca toate celelalte lucruri de pe pământ. Se caută a se materializa tot ce ar trebui conceput într'un spirit înălțat. Și apoi, lumea se miră că oamenii cei cari cugetă așa devin renegați și se abat dela orice formă religioasă, pentru că toți sunt materialști.

„În casa noastră, Nathan Înțeleptul este un oaspete zilnic, deoarece în propria noastră familie avem reprezentate toate confesiunile: cea catolică, cea protestantă și cea ortodoxă și avem chiar în casa noastră și un evreu ca secretar! Și tocmai un evreu e sprințul meu de seamă în toate ac-

țiunile de filantropie: e Colonelul Brociner, care a căpătat două răni grave în războiul dela 1877; el deveni apoi secretar al nostru și se devotează cu entuziasm pentru toți săracii și suferinzii cari așteaptă ajutor dela noi. Și nu s'a întâmplat până acum nici cea mai mică neînțelegere, nici chiar vre-o mârâială; ci fiecare a tratat cu cel mai mare respect biserica celuilalt. Așa dar e aci dovada că formele serviciului religios n'au nimic aface cu credința. Totul e ca „forma“, să fie împodobită de „Spirit“, să fie împodobită cu spiritul primilor creștini, cei din timpul suferințelor, adică din timpurile în cari nu au îngăduit compromisuri cu păgânismul și n'au căutat să indese altora cu sila credința lor.

„Evreii și-au menținut religia lor în stare mai pură decât creștinii, spre rușinea noastră; au îndurat tot felul de prigoniri de-a lungul secolelor și nu s'au lepădat de credința lor. De aceea persecuția evreilor nu e o chestie de religie, ci e o chestie de rasă: popoarele nu îngăduie ca un alt popor în mijlocul lor, să devie mai puternic decât se simt ele. Să fim însă pe deplin cinstiți cu noi înșine și să ne întrebăm: — ce-ar face oare creștinii de azi, în majoritatea lor, dacă Isus ar reapare pe pământ? Mă tem că nici n'ar striga măcar „Osana“, ci L-ar declara pe dată ca socialist periculos și L-ar închide cel puțin într'o casă de nebuni.

„Tolstoi, a vrut să trăiască strict după preceptele creștine și pot afirma că a fost moralmente ca și crucificat, mai cu seamă când a vrut să alunge pe nelegiuți din casa de rugăciune numindu-i vipere; când a și descoperit el puzderia de falșitate și de lingușire în care creștinismul era înăbușit“.

(sfârșitul în numărul viitor).

Carmen Tybe

Semnătura dedicației portretului de pe verso.

Cauze mici, efecte mari!

Marele pictor și sculptor Michel Angelo explica într-o zi unui vizitator, felul lucrului pe care-l făcuse la o statuie, în timpul care se strecurase dela ultima sa vizită:

„Partea aceasta am transformat-o puțin; trăsătura aceasta am îndulcit-o puțin; aici am scos mai în evidență mușchii; buzele, le-am dat mai multă expresie și trăsătura aceea am făcut-o mai adâncă; partea aceea de sus am lustruit-o mai mult“, ș. a. m. d.

„Dar toate acestea nu sunt decât lucruri mici“, zise amicul său.

„Or fi“, replică maestrul, „dar nu uitați că din lucrurile mici se compun operele perfecte și că perfecțiunea nu este un lucru mic“.

Maestrul Michel Angelo avea dreptate. Perfecțiunea nu este un lucru mic, dar este un mozaic compus din lucruri mici, în aparență neînsemnate.

Vieța noastră întreagă este compusă dintr'un șir de nenumărate cauze mici, de cari într-adevăr atârnă mai mult sau mai puțin fericirea sau ruina fiecăruia dintre noi. După felul cum am învățat să prețuim importanța lucrurilor mici, noi putem progresa în viața de toate zilele. După cum le observăm sau le neglijăm, vom fi siliți să suportăm consecințe plăcute sau neplăcute.

Experiența a dovedit cu prisosință că omul e înclinat să treacă cu vederea multe lucruri mici, sub cuvânt că, el însuși e prea superior ca să mai dea atenție unor așa zise nimicuri trecătoare.

Câte datorii urgente rămân neîndeplinite din cauza unui astfel de raționament! Mulți își zic în gândul lor: „Lucrul acesta este

prea neînsemnat ca să-i mai dau atâta atenție“. Dar câtă trudă, câte sudori îi trec pe urmă când sunt nevoiți să repare stricăciunea cauzată de neglijența lor! O pietricică în gheata călătorului care se grăbește să plece la drum, nu e luată în seamă la început. Cu cât regret mărturisește în cele din urmă călătorul doborât de rana piciorului său: „Ce bine aș fi făcut dacă aș fi scos pietricica din momentul când am simțit că mă jenează“. O bubuliță fără importanță, dar neglijată, poate deveni cauza fatală a morții omului. Un muc de țigare aruncat din neglijență, poate deveni cauza unui incendiu formidabil și ruina unui oraș întreg. Un pahar cu vin îmbătător sau o noapte de destrăbălare, cauzele unui lung șir de suferințe. Un cui de potcoavă, cauza unei înfrângeri în război.

Mulți oameni ar mai fi putut trăi zeci de ani în fericire dacă ar fi refuzat prima țigare sau primul pahar de alcool ce le-au fost oferite în casa prietenilor binevoitori!

Mulți ar fi scutiți azi de grele și insuportabile suferinți, dacă ar fi cunoscut și luat în seamă primejdia microbilor ucigători cari mișună în aer, în apă și în diferitele alimente răufăcătoare. Vișiile, crimele și destrăbălările odioase, s'ar fi putut înlătura, dacă s'ar fi pus mai multă stăruință în evitarea obiceiurilor mici, dar rele.

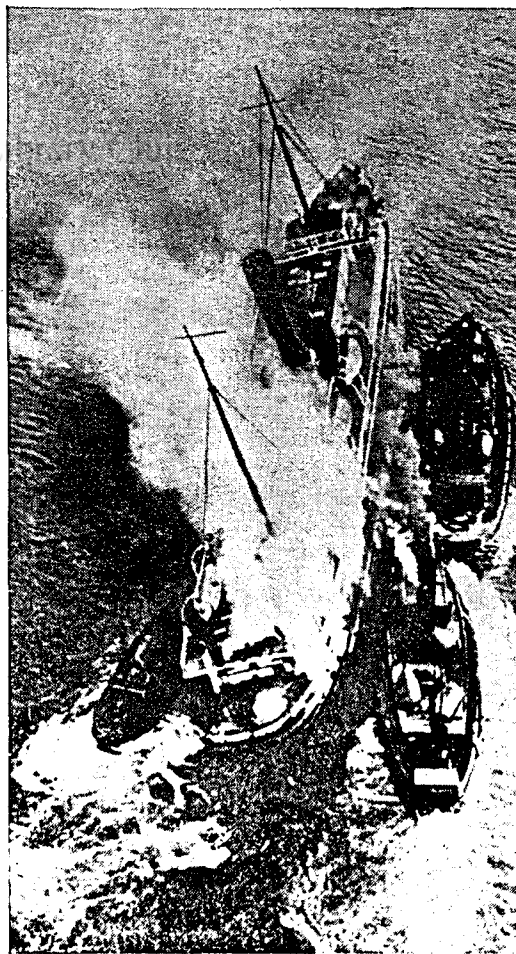
O carte, un prieten, un gând, o vorbă, au fost în nenumărate cazuri primul pas spre desfrâu, ruină și sinucidere.

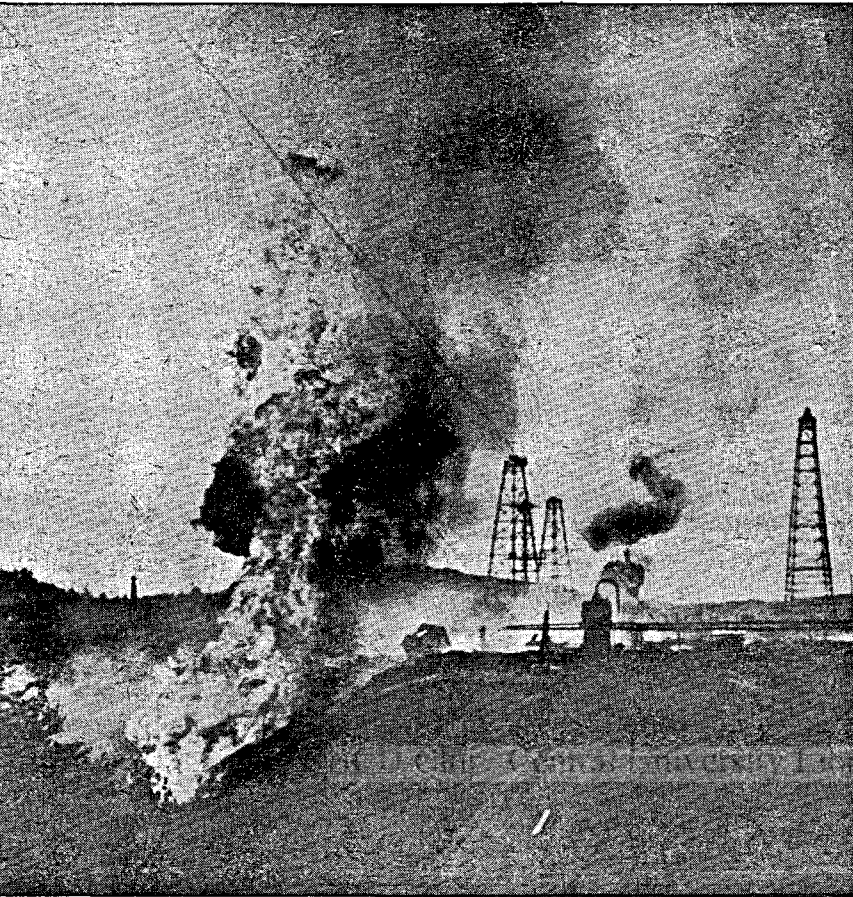
Complexul ființei noastre este rezultatul unor lucruri mici. Temelia calităților superioare este formată dintr'o aglomerație de

cauze în aparență neînsemnate, dar pricinuitoare de efecte mari.

Vaporul unui mare comerciant din Hamburg s'a scufundat de curând, cu toată încărcătura sa în valoare de câteva milioane de mărci, pentru că comandantul său îngădui să părăsească portul cu o gaură mică în partea de jos a vasului.

Acum câțiva ani jurnalele au publicat știrea unei alte mari catastrofe pe mare. Cercetările au stabilit că nenorocirea provenise din cauza defectozității busolei. Acul magnetic se înțepenise, și, arătând o direcție greșită vasul luase un drum periculos. Cercetările au mai stabilit că defectozitatea busolei se datora unui grăunte de praf care intrase între axe în momentul când matelotul

însărcinat cu curățenia îl ștersese de praf. Din cauza unui mic grăunte de praf, mai mulți oameni au căzut pradă valurilor și vasul a suferit stricăciuni incalculabile. Un bob de praf, o mare nenorocire: cauză mică, efect enorm!

Păcatul neglijenței

Cele mai multe nenorociri înregistrate zilnic în analele neamului omenesc sunt rezultatul neglijenței. Neglijența este lipsa de grijă sau de îngrijire, lipsă care face pe om să nu țină seama în deajuns de cauză și efect. Pentru că nu face, ce face, din toată inima, au loc catastrofe care produc pagube enorme în bunuri și vieți omenești.

Printre tinerii cari au recrutat anul acesta — scria deunăzi un

ziar — a fost și un locuitor născut în Craiova și domiciliat de mai multă vreme în Calafat. Acesta, deși avea treizeci de ani, nu a fost niciodată chemat la recrutare. El se dusese de mai multe ori să se intereseze de situația sa militară, dar nu-și găsisse numele scris în tabelele de recrutare. Timp de zece ani nu s'a dat de rostul acestei încurcături. Anul acesta (1935), s'a făcut la Primărie controlul actelor de nașteri și s'a constatat că „Aurică Constantinescu“, figură sub numele de „Aurica“. Omul a trebuit să-și lase nevăsta și copiii și să plece la armată; și aceasta din cauza indolenței notarului, care, pentru că a neglijat să pună unde trebuia un accent, a pricinuit un impas atât de mare unui om inocent.

Scriitorul englez Marden, povestește că o tânără fată a stat

douăzeci de ani în închisoarea dela Alabama, în loc de douăzeci de luni, datorită greșelii unui grefier care scrisese „ani“ în loc de „luni“ când copiasse sentința de condamnare. Iată neglijențe mici, dar cari au produs dureri de nemângâiat!

Orice faceți, faceți bine

Ce bine e când dăm cât de multă atenție chiar și lucrurilor mici, fără de care nu putem săvârși niciodată lucruri mari. Orice facem, să facem bine, pentru că un lucru bine săvârșit, are răsplătire mare.

Intr'un sat din sudul Franței trăia o familie nevoiașă, cu mulți copii. Unul dintre ei, Iacob, vrând să ușureze sarcina părinților, se gândi să-și caute norocul la Paris unde porni prin anul 1788. Ajuns în forfota marelui oraș; se duse de-a-dreptul la un bancher ca să ceară o slujbă cât de mică, fie și de servitor. Bancherul, vestit pe acele vremuri, spuse băiatului că n'are niciun loc liber. Amărit, bietul băiat se duse să-și caute norocul aiurea. Cum pășea el îngândurat prin curtea pietruită, zărește un ac. Se apleacă, îl ia și-l prinde într'un colț al hainei sale. Bancherul era la fereastră. Curios să știe ce a ridicat de jos băiatul, îl chiamă înapoi. Aflând ce a cules, i s'a luminat fața. În gândul său și-a zis, că băiatul acesta trebuie să fie nu numai un strângător, dar și bătător de seamă chiar în lucrurile mici. Cercetându-l mai în deaproape prin felurite întrebări, a văzut că băiatul este și isteț la minte. I-a plăcut și l-a luat în serviciu. Că calitățile pe cari le avea a ajuns departe. Iacob Lafitte a devenit nu numai un bancher vestit, dar și Prim-Ministru al Franței. Cariera lui s'a tras dintr'un ac.

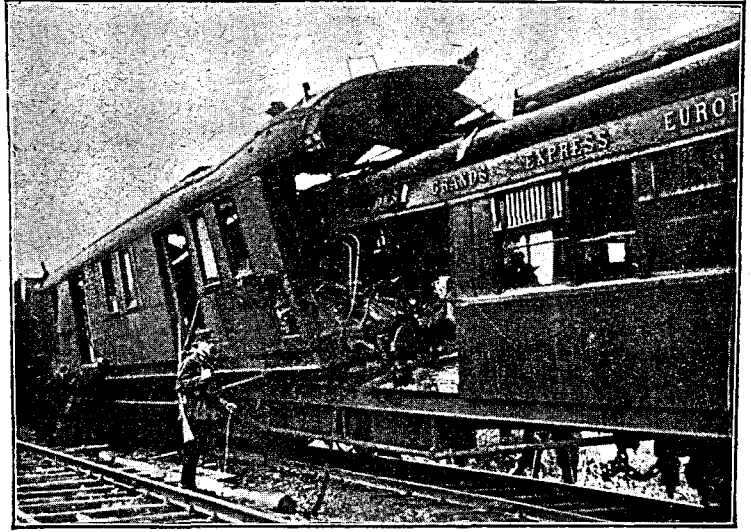
Insuși Isus Hristos, Invățătorul divin, a scos în evidență valoarea și efectul lucrurilor mici, când a zis: „Cine este credincios în cele mai mici lucruri, este credincios și în cele mari“.

Nebăgarea în seamă a ceea ce numim noi „nimicuri“ este cauza naufragiilor atâtor oameni pe oceanul vieții. Se cere mai multă atenție, mai multă supraveghere de sine, pentru a ajunge ținte mereu mai înalte. Și, numai examinând și lepădând cu hotărîre tot ce contrastează cu regula vieții morale și sănătoase, omul ar putea ajunge, din treaptă în treaptă, gradul cel mai înalt al fericirii.

Dar nu numai fericirea materială este pusă la discreția cauzelor mici, ci chiar și veșnicia și nemurirea sunt produsul observării unor condițiuni în aparență fără valoare. Mulți văd în Hristos, nici mai mult nici mai puțin decât, un fanatic; iar în doctrina Lui, o simplă legendă fără niciun rost. Cu toate acestea, credința în Isus este, în general, unica și singura condiție de mântuire; singurul mijloc pentru dobândirea vieții în veci nepieritoare.

Cum credința, adică ascultarea de povețele în aparență neînsemnate ale lui Hristos, este o cauză a vieții veșnice, necredința, adică neascultarea de aceste povețe, este cauza morții eterne. Așa a vrut Creatorul suprem: „După cum prin neascultarea unui singur om cei mulți se făcură păcătoși, tot așa și prin ascultarea Unuia, cei mulți se vor face drepti“ (Rom. 5, 12. 18. 19).

Disprețuirea sau neglijarea acestei cauze, aduce pe om în mari și grele încurcături. Lovitura prea tare cu ciocanul într-o ladă plină cu dinamită produce explozie, cauzează moarte. Un grăunte de praf cauzează o catastrofă pe mare. Lepădarea lui Hristos, aduce cu sine moarte eternă. Micile grăunțe de murdărie ale caracterului nostru sunt cauzele fatale ale îmbolnăvirii ființei noastre întregi. O mică bubuliță ivită pe suprafața sufletului nostru, dacă nu e tratată cu seriozitate la timp, se poate preface ușor într'un cancer care ne mănâncă viața. O mică abatere dela drumul vieții, ne poate duce la moarte sigură. Doi oameni cari pleacă din același punct, dar în direcții opuse, nu se mai întâl-

nesc niciodată. Numai unul ajunge la țintă, celălalt rătăcește pe căi necunoscute, astfel că, în loc să ajungă la ținta speranțelor sale, se pomenește în valurile negre ale oceanului morții, din care nu-l mai poate salva nicio putere din lume.

Dacă respingi pe Hristos, singura cauză a vieții, dacă disprețuiești învățăturile Sale, singurele în stare să te desăvârșească, atunci, iubite Cetitor, putea-vei

încă spera să vezi nemurirea cu toate splendoriile ei? Poți secera grâu unde ai semănat neghină? Poți fi un fiu al lui Dumnezeu dacă viețuiești încă potrivit cărnii? Nu!

Cine crede în Cuvântul lui Hristos și nu-l păzește, nu are viață, ci rămâne peste dânsul urgia lui Dumnezeu!

Cauză mică, efect mare!

PETRE P. PAULINI

Seară de vară

*Seară-albastră, dragă seară,
Pe-a zădufului povară,
Tu așterni, mângâietoare,
Umbră și răcoare.*

*Tu pui capăt muncii grele,
Tu astâmperi păsărele,
Tu adormi, în zare, vântul
Și alini pământul.*

*Apoi, când te pierzi în noapte,
Stingi din lume orice șaple
Și zâmbești, când blonda lună
Ne poștește: noapte bună!*

rep.

Virgil Costeasa

*Scoți, din scorburi nevăzute
Liliaci, cu sborul iute,
Iar prin strașine, trimești
Cărăbuși orbești.*

*Pui pe cer, pe frunte crețe,
Licurici — sclipiri răslețe —
Iar prin tuțele cu flori,
Doine de privighetori.*

In pragul vieții

Cu ce gânduri și cu ce sentimente trebuie să pășească un băiat, pragul căsătoriei?

„Dacă nu zidește Domnul o casă, degeaba lucrează cei ce o zidesc”.

Ps. 127, 1.

Cât adevăr! In vieța aceasta rar găsim lucruri pe cari dacă nu le facem cu Dumnezeu, să le putem face totuși bine; dar, par'că pentru nimic altceva, aceste cuvinte ale Sfintei Scripturi, nu se potrivesc mai bine ca pentru o căsătorie. Și asta poate pentru că multe lucruri odată făcute, se mai pot desface fără prea mari urmări; dar căsnicia, odată zidită, e menită să rămână așa, căci prăbușirea ei are, mai totdeauna, urmări foarte grele și dureroase. Dacă o căsnicie este bine cercetată și plănuită dinainte, cu chibzuință și răbdare, și mai ales dacă este bine primită și de Cel dătător de binecuvântare, nu poate avea niciodată un desnodământ fatal.

Am auzit odată pe cineva spunând: „Cu cât umblu mai mult în lume, cu atât mă conving mai mult că cea mai mare fericire, reală, durabilă, este fericirea pe care o poate da numai căminul!” Ferice de cei cari pot mărturisi la fel! Dar sunt pușini . . . ! Numai acei în căminul căroră blândul Isus poate fi primit oricând, ca cel mai bun oaspete, și acei cari au înțeles că voința Ziditorului lor nu e un jug greu de purtat, ci numai mijlocul prin care ajung fericiți, pot da o astfel de mărturie.

Unul din cei cari au înțeles această voință a fost marele nostru poet Vlahuță pe care l-am citat și în numărul trecut. Dacă tinerelor fete li s'au potrivit de minune înțeleptele sfaturi ale acestui om cunoscător al vieții, și tinerii bărbați vor putea trage învățăminte folositoare din îndemnul sale. Sunt atât de potrivite

vieții de creștin, încât privind unele pagini ale sale, îți face impresia că citești o pagină din Scriptură:

„ Dela început cată să fii cu ochii deschiși asupra unui mare păcat de care mai toți ne facem vinovați, de îndată ce am intrat, cum se zice, în dârdora însurătorii. Eterna fanfaronadă! Nu știi ce ai mai face ca să dai viitoarei tale tovarășe, tovarășă de vieță, cât mai multe iluzii despre tine, despre puterile tale, despre capitalul pe care-l aduci tu în această binecuvântată de Dumnezeu tovarășie. Ca și cum cea dintâi grijă a ta ar fi să-ți pregătești un „faliment frumos”.

Ea, de cele mai multe ori nu-i decât un copil, un copil răsfățat, sălbatec, iubitor de lucruri strălucitoare și zgomotoase, cari costă bani și pagube. Tu, pentru a te arăta grozav, îți pui toate pute-

rile și mai mult decât puterile tale, în serviciul capriciilor ei, și cumperi astfel o spumă de iubire, o spoială de plăceri — aperitive — cu ruina demnității tale și cu destrămarea întregii tale vieți.

Ia seama. Nu-ți așeza pe pământ mișcător temelia casei tale. Nu împărtași decât cu adevăr, cu sfântul adevăr, sufletul aceleia pe care Dumnezeu ți-a ales-o pentru a fi mama copiilor tăi. Spune-i dela început, bărbătește, că tu nu vezi în ea o păpușă, ci un om, tovarăș la bine și la rău, muncitor alături de tine, un om întreg și înțelept, pe care ți s'ar părea că-l ofensezi dându-i flori, panglicuțe și pietre prețioase, în ceasul cel mai serios al vieții.

Și mai întâi, tu fii om. Nu face niciun hatâr deșertăciunii. Cu minciuna să nu stai niciodată la tocmeală. Să știi că cece pierde mai mult pe un om, nu e atât otrava stricăciunii lui, cât amestecul acesta de minciună și de adevăr, în care vrea să trăiască, împotriva legilor elementare ale vieții. Ingemănarea aceasta a minciunii cu adevărul constituie cece în lumea formelor vii se chiamă un monstru; și se știe că monștrii nu trăiesc. Deci încă odată, fii tu om. Nu te înfățișa sulemenit înaintea lui Dumnezeu.

Caută să înțelegi sufletul acela închinat ție, menit să se facă una cu sufletul tău. Să-l înțelegi, ca un prieten, cu iubire adevărată, ca să-l poți întări dacă e slab și să-l pui pe calea cea bună dacă e rătăcit. Tu trebuie să fii învățătorul soției tale. Pentru aceasta însă caută să te porți astfel, ca ea, în orice împrejurare, să vadă în tine un om drept. Să te asculte, nu cu teamă, ci cu deplină convingere că ce spui tu e așa. Incredere nemărginită să aibă în tine, în bunătatea ta, în iubirea ta, în cinstea ta și în vrednicia ta. Să fie mândră de a lupta lângă un viteaz ca tine, de a suferi prigonirile soartei și de a înfrunta orice primejdie alături de tine. Să te vadă mare și puternic în ceasurile grele, mai ales în ceasurile grele. Să nu te

prețuiesc după succesele de afară, căci acelea nu sunt totdeauna reale și arareori vin pe căi curate. În faptele tale, indiferent de cât îți produc, în cugetul, în vorba și în purtarea ta de fiecare clipă, acolo ești tu. Acolo, iubirea ei, cultul ei pentru tine, trebuie să-și găsească puteri de veșnică reînnoire. De aceea, gândește-te bine la tot pasul pe care-l faci, la tot cuvântul pe care-l rostești. Gândește-te că e martorul intern al vieții tale, că ea știe cum e sufletul tău adevărat. Și, în ziua când, pentru a dobândi un succes trecător, te vei înfățișa cu un altfel de suflet, să știi că, din momentul acela, între tine și ea, s'a deschis o prăpastie.

Nimic nu scoboară pe om, ca lipsa de sinceritate. Minciuna, orice fel de minciună ar fi, e o mișelie. Numai robii mint. Da, numai robii mint. Un om liber, un om care prețuiește libertatea lui, nu minte niciodată. Din mărinimie nu minte. Între cel ce a căzut învins, apărând un adevăr și cel ce se fălește că a ieșit învingător, susținând o minciună, care e adevăratul viteaz? Cu cine ai vrea să-ți împarți grijile și speranțele vieții tale? ... Gândește-te bine la aceasta de câte ori, din adâncimile întunecate ale sălbatecului ce a mai rămas în ființa ta, simți iar că se mișcă șarpele minciunii. În robie, în frică, în minciună, poți să trăiești ca individ; dar ca părtaș al unei unități sociale, Doamne fereste! Tu nu te întreba dacă vei câștiga destulă pâine pentru familia ta. Întrebă-te dacă vei găsi în tine destul adevăr, căci aceasta-i pentru familie, ce e lumina pentru soare.

Tu fă-ți datoria: adică fă tot binele pe care-l poți face. Nu te gândi la noroc, și nu te gândi prea mult la tine. Soția ta să nu-ți aducă noroc și totuși să te facă fericit. E destul să te înțeleagă — și la aceasta și tu trebuie s'o ajuți — dacă vrei să ai un sprijin în ea, nu o povară...."

Nu este mai puțin adevărat că, pentru a găsi o soție merituosă,

Deasupra valurilor.

însăși tânărul trebuie să dea dovadă de un caracter ales și de un bun cunoscător de suflete. Dar, pe de altă parte, oricât de multă stăruință ar depune el, numai cu propriile sale puteri, nu

va putea face prea mult, dacă nu cere sprijinul și ajutorul Celui Atotștiutor, care ne-a presărat în Cuvântul Său sfaturi divine de urmat: „Incredințează-ți soarta în mâna Domnului și El te va sprijini; El nu va lăsa niciodată să se clatine cel neprihănit“ (Ps. 55. 22). Bazați pe această făgăduință, putem înțelege mult mai ușor și cuvintele înțeleptului Solomon: „Casa și averea le moștenim dela părinți; dar b soție pricepută, este un dar dela Domnul.... Cine găsește o soție bună, găsește fericirea; este un dar pe care-l capătă dela Domnul“

Cine, dintre toți cari au gustat această fericire, poate tăgădui acest lucru? Tinerilor! Urmați și ascultați cu sfințenie Cuvântul Ziditorului nostru ceresc, și veți primi în dar, ce nu puteți obține singuri.

Din adâncul inimii mele și cu cea mai curată sinceritate doresc binecuvântarea bunului nostru Dumnezeu, acelora cari au pus piciorul pe pragul căsătoriei și vor să-l treacă.

Petroșani

OLGA D. IROD.

Implorare

*Condu-mă 'ntr'una Doamne, condu-mă pe-al Tău drum,
Pe care nu s'abate, nici praf, nici nor, nici fum.
Pe el s'ajung în țara spre care-ai Tăi copii
Priviră și căzură ca jerfe mii de mii.*

*Voiesc să fiu odată pe plaiuri ne'ntinate;
Pe străzile acelea de mâna Ta lucrate!
Și să trăiesc, când astăzi eu nu sunt decât scrum,
Să Te slăvesc pe Tine.... mă du pe-al vieții drum.*

*Cu mâna Ta condu-ne pe-acest sârman pământ.
Suntem fără de Tine ca spulberași de vânt;
Dar când privim mărirea din legea Ta cea sfântă
Simțim cum gând și simțuri spre Tine doar s'avântă.*

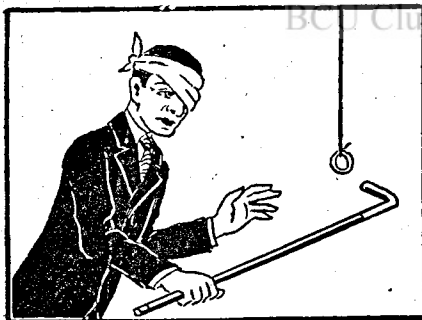
D. D. Petrescu

Jocuri de familie

Pitulici

Jucătorii sunt strânși în grup. Unul din ei stă în fața grupului pe un scaun; altul își ascunde fața în poalele lui. Cel de pe scaun arată cu degetul un jucător (care-l vrea) din grup, care vine să se pitulească în dosul scaunului, apoi zice: gata! Jucătorul ascuns cu fața în poala acestuia se ridică, privește grupul, apoi trebuie să numească pe cel ce lipsește. Dacă ghicește, el trece în grup, iar cel de după scaun se ascunde în poală și jucătorul care stă pe scaun chiamă un altul și așa mai departe. În caz de nu ghicește, își ascunde fața încă odată și cel de pe scaun va desemna un altul pentru pitulat.

trimes de Alpinu.

Luai un inel și legați-l cu o bucată de sfoară de tavan sau de o lampă. Apoi legați-vă la un ochiu, luați un baston cu mânerul în unghiu drept și încercați să-l introduceți în inel. Ve-deți în cât timp veți reuși să faceți acest lucru. Cereți și altora s'o facă!

trimes de Piticu, Alexandria.

Nr. 60

Un tată lasă celor patru fii ai săi o moșie în forma alăturată. Feciorii vor neapărat

să-și împartă moșia nu numai în 4 părți egale, dar chiar porțiunea fiecăruia să aibă tot forma moșiei întregi! Cum vor face această împărțire?

trimes de 53 de persoane.

Nr. 61 Doi provinciali vin la oraș ca să viziteze câteva mari expoziții. Unul dintre ei e mai sărac. Când să intre la prima expoziție, sunt opriti de casierită care le cere o taxă de 20 de lei la fiecare. Cel sărac neavând atât, cere celuiilalt să-l împrumute cu încă pe atât cât avea el în buzunar. Plătește apoi 20 de lei, și-i mai rămâne și un rest. La a doua expoziție se petrece același lucru: taxa tot 20 de lei. Cel sărac cere din nou tovarășului său să-i dubleze suma care-i rămăsese, plătește astfel 20 de lei, și-i mai rămâne și de data aceasta un rest. S'a întâmplat ca și la a treia expoziție să aibă nevoie tot de 20 de lei fiecare. Deprimat, vizitatorul sărac face din nou apel, pentru o ultimă oară, la tovarășul său, și-i spune că, dacă-l mai împrumută și de data aceasta tot cu încă pe atât cât i-a rămas dela a doua expoziție, va avea exact suma de plată pentru intrare (nu-i mai rămâne niciun rest). Nedumerit, vizitatorul mai bogat a întrebat pe cel sărac, *câți bani a avut în buzunar când a vrut să intre la prima expoziție?*

trimes de Dumitru Ciocârlan, Slătioara.

10 m

e

c

ă a

te

Nr. 62

Formați un proverb.

trimes de Star.

Nr. 63 Un tată are de 4 ori mai mulți ani decât fiul său. Peste 4 ani, va avea numai de 3 ori mai mulți ani. *Câți ani au acum fiecare?*

trimes de I. M. Burtavel, Braniștea.

EL	LI	CA	DA	UL
DA	SA	FA	CA	ON
RA	IA	IN	FA	IU
AT	LU	NI	GO	CA

Nr. 64

Formați din aceste silabe opt nume de personaje biblice: patru din Vechiul Testament și patru din cel Nou.

trimes de
M. Militaru,
Crângeni.

ȘARADA

Nr. 65 Șarada ce vă propun
Din trei părți eu o compun:

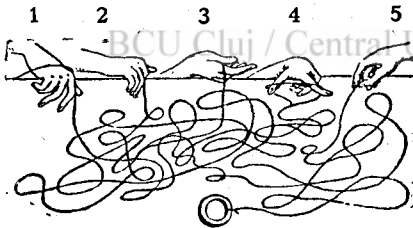
Partea întâi ca s'o aflați
Prin culori s'o căutați.
Cum a doua plantă este
Prin textile se găsește.
Cea de-a treia e vocală —
Se găsește 'n vorba „oală” —
De le cetiți dintr'odată
Nume de insectă-arată.

trimes de Em. Bocancea, P. Neamț.

Nr. 66

Cărei mâini
apartine acest inel?

trimes de
Fulger,
Putineiu.

ȘARADA

Nr. 67 Am fost, de mă citești cum sunt,
Un mare preot pe pământ,
Și invers de citești, arată
Un titlu al celei măritată.

trimes de Stătescu, Brașov.

ANUNȚ

Constatăm că sistemul nostru de anunțare a deslegătorilor-căști-gători nu funcționează tocmai bine, provocând, în bună parte, întârzierea apariției revistei. După tragere, câștigătorii sunt anunțați printr-o carte poștală, solicitându-li-se fotografia, pentru a cărei trimețere li se dă un termen. Acest termen fiind scurt (dat cu gândul că, după cum s'a cerut atât de insistent, deslegătorii cari au trimis răspunsurile sunt pregătiți și cu câte o fotografie), cei cari n'au fotografie pregătită pentru acest scop, când primesc anunțul, sunt surprinși și nu știu de unde să-și scoată chipul! De teamă să nu treacă peste termenul fixat, răscolesc toată casa și ne trimet ce le cade mai întâiu în mână, așa că ne pomenim cu tot soiul de antichități: o bucată de carton ce a servit la astupatul vreunui ochiu de geam spart și care, pe partea dinăuntru, vrea să reprezinte un grup din care

noi suntem condamnați să extragem bustul celui ieșit la tragere... un petec de fotografie rupt dintr'o poză mai mare, găsită și ea în cine știe ce fund de ladă... o carte poștală pe care, cu mare indulgență și prin ghicit sau prin deducție ajungi să crezi că expeditorul a intenționat s'o trimeată drept fotografie... și fel de fel de poze prin cari trimețătorii vor cu orice preț să ne facă să credem că ne-au trimis imitația fidelă a fizionomiei lor. Inutil să vă spunem că de multe ori ne speriem!

Ca să nu spulberăm bucuria fără margini produsă de surpriza anunțului, respingem fotografia și cerem să ni se trimeată alta mai bună. Ori acest manevru produce uneori întârzieri inadmisibile. De aceea suntem siliți, când vedem că timpul nu ne mai permite, să anulăm fotografia. Cum gestul acesta ne încântă, pe noi, mult mai puțin decât pe cel condamnat, și cum pe de altă parte dorim să evităm pe viitor orice perturbații la administrația revistei, cerem tuturor deslegătorilor serioși — și prin serioși înțelegem pe toți cei cari intenționează să trimeță regulat răspunsurile — (nu animați de gândul că după ce au câștigat odată să se lase păgubași...), să ne trimeță de pe acum fotografia. Celor cari nu vor avea fotografie reglementară le vom atrage atenția de cum am primit-o, astfel o vor putea înlocui ușor. Dacă după tragere nu vom mai fi nevoiți să așteptăm până la sosirea fotografiilor celor ieșiți la sorți, avându-le toate la îndemână, vom câștiga cel puțin o săptămână și nimeni nu se va mai plânge că n'are destul timp pentru deslegarea jocurilor.

În acest scop, anexăm la fiecare revistă un plic în care se va putea pune și fotografia și răspunsurile dela numărul de față. Dacă nu lipiți plicul, cu o marcă de 1 leu și 50 bani aviație, puteți pune, mai mulți la un loc, răspunsuri și fotografii până la greutatea de 50 grame (Bine înțeles că va avea mai multă siguranță un plic lipit, și marcat cu 6 lei și 1 leu aviație).

Soluliile Jocurilor

Nr. 53 Incetul cu incetul se face oțetul.

Nr. 54 Întâi făcut: ADAM. Al doilea născut: ABEL (Mama celui dintâi este pământul, pentru că Adam a fost făcut din pământ).

Nr. 55 Carton (car ton).

Nr. 56 Aproximativ 9 ani și 8 luni.

Nr. 57 ORIZONTAL: 1. Nabucodonosor; 12. Ro; 13. Amara; 14. Ol; 16. As; 18. Ierusalim. 21. Ir; 22. Rid; 24. Athletic; 25. Pom; 26. Es; 28. Ie; 29. Om; 30. Da; 31. Iama; 34. Țari; 36. Peli; 38. Scolari; 40. Pepeni; 41. Ersv; 42. Ur; 43. Co; 44. Aste; 45. Gitane; 48. Martir; 50. Etern; 51. Pop; 53. Stins; 54. Ne; 55. Ba; 56. Ob; 58. En; 59. Uie; 61. Solomon; 64. Aga; 66. Zi; 67. Tiberiada; 69. Od; 70. La; 71. Ea; 73. Aix-la-Chapelle;

VERTICAL: 2. Ar; 3. Boi; 4. Cărți; 5. Omuleț; 6. Dase; 7. Orator; 8. Nalim; 9. Som; 10. Ol; 11. Sarmisegetuza; 14. Om; 15. Armenierstadt; 17. Si; 19. Ea; 20. Ie; 21. Io; 23. Demostene; 25. Palestina; 27. Salvare; 30. Depart; 32. Acrit; 33. Ca; 35. Ar; 36. Pe; 37. Intin; 39. Rue; 40. Pom; 46. Na; 47. Po; 49. As; 51. Pale; 52. Pom; 55. Bob; 57. Boa; 60. Li; 61. Si; 62. Or; 63. Nd; 65. Gor; 67. Taxi; 68. Ael; 70. Li; 72. Al.

Nr. 58 David (da vid).

Nr. 59 Sunt 60 de găini și 20 de iepuri.

Deslegătorii jocurilor din numărul trecut

Deslegătorii al căror nume este pus în paranteză, au delegat toate jocurile.

ALEXANDRIA: (Antipa Drăgușin), (Apolini Drăgușin), (Estera Drăgușin), (Georgeta Drăgușin), (Șt. Drăgușin), (Tabita Drăgușin), (T. Drăgușin), T. Nicola, (D. Toma); **APATEU:** (Bota Saveta), (Bota Teodor), (Botaș Ioan), (Botaș Marie), (Indricău Acentie jun.), (Indricău Ecat. jun.), (Gh. Indricău), (Indricău Petru), (Sabina Indricău), (Gh. Iuga), (Malița Liță), (Malița Petru), (Malița Sofie), (Malița Traian), (Mang Costică), (Mang Marioara), (Papp Elisa), (Părv Ioan), (Rus Floare), (Rus Marioara), (Zelenak Marioara); **ARAD:** Ioan Căzan, Miron Căzan; **BACĂU:** (Maria Corbu), (Verona Corbu), (Elena Melciuc), (Maria Moise), (Nic. Moise), (Const. Munteanu), (Maria Munteanu); **BALTA SARATA:** Crăciun Clipcea, (D-tru Diniță), M. Jilav; **BARABOI:** Elena Apreotesei, I. Apreotesei, Filip Vasile, **BAZARGIC:** Fany Marceva, Nady Marceva, **BĂICOI:** Cleopatra Bărligea; **BALEASA:** Gh. Ciovică, C. I. Trașcă; **BARLAD:** (Emil Angheliță), I. Buzea, (Lidia Luca), (Maria Luca), (Stan Onofrei), (Galina Petrescu), (Elena Siminescu), (I. Siminescu); **BELITOI:** Stancu Albîșor, Nicu Dinu, I. Șerbăniuc; **BRANIȘTEA:** Ilie Burtavel, Lica Burtavel, Stoian Burtavel; **BRĂILA:** Eugenia Ouată, Loida Ouată; **BORDEȘTI:** I. Gheorghîță, Maria Gheorghîță; **BOTOȘANI:** I. Amarie, Luchian Ioan, (Elena Nedelcu), (M. Nedelcu); **BU-CUREȘTI:** (Gh. Amarandi), (Magd. Amarandi), (D. Anton), (Lizica Anton), Didy Bercaru, Lenuța Câmpean, Marioara Câmpean, (G. Cărciumaru), (Elena Cernescu), (Lydia Crăciunescu), (Titu Crăciunescu), Doroftei Mihai, Doroftei Natalia, Victor Duce, D-tru Dumitrescu, G. S. Eftimiu, (I. Epurescu), (Olimpia Epurescu), (Jeny Georgescu), (Marinică Georgescu), (Lizica Gheorghîță), (Nic. Gheorghîță), (G. Graur), (Oprica Stoica-Graur), (G. Grigorescu), (I. Grigorescu), Lia Klör, M. Marinescu, P. Marinescu, (Ecat. Mateescu), (Viorica Matei), (Elena Munteanu), (Marin Părvan), (T. Părvan), (Daniel Paulini), (Gabriela Paulini), (René Paulini), (Elena Petroianu), (I. M. Popa), (Tatiana Popa), (Valerica Popa), (Anton Rădoi), (Ecat. Rădoi), (Eliza Rădoi), (Florica Rădoi), (I. Rășnovanu), (I. Scrobotovici), (Grigore Spirescu), (Stamate Ștefan), (Tincuța Stănescu), (Reveicuța Ștefănescu), (Ionel Ștefanov), Marioara Stoian (Dan Theodosiu), (Elena Theodosiu), (Tache Theodosiu), (Victoria Theodosiu), (Andrei Thomas), (Ruthy Thomas), Alex. Turlea, I. Turlea, (C. Udrescu), (I. Udrescu), (Marioara Udrescu), (V. Udrescu), (I. Vasilescu), (Oprica Vasilescu), Emil Vâlceanu, Șt. Vâlceanu, Angela Zamfirescu; **BUHUȘI:** G. Bodor, Iulișca Bodor, Deneș Paraschiva, (V. Marian); **BUZĂU:** (Sylvia Olteanu), Lenuța Teodorescu, Victoria Teodorescu; **CĂLĂ:** Marioara Gaureanu; **CĂRACHIOL:** Jenica Subțirică, Stan Subțirică; **CĂLINEȘTI:** Costel Bratu; **CAMPULUNG M.:** Elena Arghir, Marioara Arghir, Ecat. Niculescu; **CĂRLOMAN:** Petre Duneș; **CERMEIU:** I. Ban, M. Ban; **CERNAUȚI:** (Andrieș Angela), (Andrieș C-ța), (Bălan Eugenia), (Bălan Jeny), (Botnar Aneta), (Catargiu Aglaia), (Ceapec Elsa), (Ceapec George), (Ceapec Liza), (Ceapec Willi), (Cereb Mine), (Cernățean Gh.), (Cernățean Leontina), (Ciohodaru Marcela), (Ciohodaru Toma), (V. Constantinive), (Elena Cosnișo), (Costiuc Aurora), (Costiuc I.), (Criclevici Elena), (Criclevici I.), (Crivoi I.), (Curec I.), (Curec Tasin), (Eliș. Dănilă), (Darie Iosefa), (Darie Vasile), (Diacomeli Șt.), (Iordache Dumitrescu), (Engel Anna), (Engel Heinrich), (Gerber Else), (Gerber Olga), (Grosu I.), (Grosu Marta), (Heubert Ernestine), (Heubert Ioan), (Hrehor Elena), (Hrehor M.), (Iablonschi Anna), (Iablonschi M.), (Zoița Iacobăș), (Ieremia Carolina), (Ieremia Radu), (Iliescu Anastasia),

(Iliescu Ionel), (Iliescu Lidia), (Klein Emma), (Klein Wilhelmina), (Knebel Carol), (Knebel Fani), (Knebel Olga), (Knebel Tobias), (Knittel Anton jun.), (Knittel Anton sen.), (Knittel Carol), (Knittel Johann), (Knittel Lidica), (Knittel Rozalia), (Lemne Șt.), (Leonte I.), (Manchen Elena), (Manchen Gotfried), (Manchen Mitz), (Melneicu Simion), (Melneicu Sonia), (Mirică Arsenia), (Mirică Tănase), (Müller Mitz), (Müller Robert), (Onescu Maria), (Oresciuc Margareta), (Oresciuc Șt.) (Otciovtschi Fritz), (Otciovtschi Sofia), (Pivie D-tru), (Pivie I.), (Popescu Augustina), (Popescu M.), (Reih Vera), (Reinheimer Ella), (Reinheimer Ernst), (Schüttelbauer Eufrozina), (Schüttelbauer Rud.), (Schüttelbauer Șt.), (Schüttelbauer Terezia), (Scripcar Domnica), (Scripcar Vasile), (Claudi Spitzu), (Stark Victor), (Alb-Steinmeier), (Stepan Helma), (Striliuc C.), (Tibulsci Anna), (Tibulsci Simion), (Tremel Elfriede), (Tremel Iosif), (Tremel Iulia), (Tremel Terezi), (Vegh Jacob), (Vegh Liza), (Voitcu Claudy), (Voitcu Elisabeta), (Voitcu Ilariu), (Voitcu Ioan); **CHERLEȘTI:** Ioana Dadu, Ionel Dadu; **CIUPERCENII NOI:** Gh. Ilioiu, Nina Ilioiu; **CIUPERCENII VECHI:** Lenuța Fudulu; **CRAIOVA:** Nicusor Ghîtescu, I. Muscu, (I. Petras), Alexandria Ruiu, Sevastița Ruiu; **CRANGENI:** Marin Militaru, Marina Mone, Ilie Vasile; **CURTICI:** (Moși Ioan), (Moși Teodor); **CURȚIȘOARA:** Olimpia Paraschivescu, Costică Preda, Marița Preda, D-tru Stoica, Elis. Stoica; **DEVA:** Ciocan Petru; **DOBROTINET:** Gr. Ciurea; **DOROBANȚU:** D-tru Peicu; **DRAȚEA:** A. Cărloman; **M. Cărloman;** **FOCȘANI:** (I. Butnaru), (Maria Butnaru), (C. Mihai), (Maricela Mihai); **GALAȚI:** Alexe Elisabeta, Ionel Alexe; Alexe Olimpia, Alexe Tabita, (V. Caplapod), Maria Cioricu, Teodor Cioricu, (D-tru Constantinescu), Eugenia Cristea, Nedu Cristea, Cornelia Dașoveanu, Em. Dașoveanu, Maria Faller, Elena Gherghina, Em. Grigoras, Lidia Grigoras, Paraschiv Grigoras, Vasilica Grigoras, Mândița Mateescu, Tănase Mateescu, Fănică Vasiliu, Steluța Vasiliu; **GRIGORENI:** I. Săndulescu, Șt. Săndulescu fiul; **MACEA:** (Ardelean Gh.), (Iafet Ardelean), (Ardelean Vasilie), (P. Căzan), (Crisjan Floarea), (I. Crisjan), (Gh. Dărvășan), (I. Dărvășan), (Floarea Mara), (I. Mara), (M. Săbău), (Șt. Săbău), (Florița Săcu), (Mihai Săcu), (Moise Săcu), (Sofia Săcu), (Ecat. Ștăf), (Marița Tolan), (Pavel Tolan); **MANOLEȘTI:** (Elena V. Călin), (Paraschiva Călin), (Șt. Călin), (Elena Harasim), (Florica Harasim), (Maria Harasim), (Aurel Puiu), (Oct. Puiu), (Elena Rău); **MARGINENII DE JOS:** Tănase C. Mateescu; **MARGINENII DE SUS:** Marioara Manu; **MEDJIDIA:** Matilda Barbu, Fănică Ianculescu, Săndica Ianculescu; **MISLEA:** (Fl. Stoica); **MOLNEȘTI:** Gh. Burdulea, (Rozica Vicente), C-ța Zamfir, Ionel Zamfir; **NECSENI:** (Aurel Barbă Lată), (Maria Gagea), (Petru Gagea); **ORAVITA:** Roșu Silviu; **PEȘTERA:** D-tru Banu, Marioara Banu, Rădița Bolboceanu, Marioara Căruntu, Neguța Căruntu; **PETROȘANI:** Olga D. Irod; **PIATRA NEAMȚ:** I. Badiu, Em. Bocancea, Elena Catană, Gh. Catană, Marcella Corbu, Marieta Corbu, Mihai Corbu, Ticu Corbu, Feri Ghița, Vasile Ghița, Ionel Itimie, Maria Itimie, Polics. Panait, D-tru Roșca, El. Roșca, A. Ruțui, C. Ruțui, Maria Smântână; **PITEȘTI:** (Olga Silvestru); **PLOEȘTI:** (Gh. Andreescu), (Avram Gabriela), (Bărbulescu Filică), (Bărbulescu Milu), (Elza Borody), (C. Busuic), (Katty Busuic), (Ghina Constantinescu), (Nicu Constantinescu), (Elisabeth Mihăilescu), (Timotei Negoită), I. C. Panaitescu, Nicu Panțeru, (Anastasia Plăcintă), (Vasile Plăcintă), (Cornelia Rotaru), (Didy Stănescu), (Marioara Stănescu); **POLICIORI:** (Gicu Olteanu); **PRESELENTI:** Fl. Părlă; **PUIȚENII:** Stan Caravețeanu; **RĂDENI:** I. Curteanu, Profira Curteanu; **RANCEZI:** I. Mihăilescu; **RUNCU:** Sofica Dumitrescu; **SEACA:** Fănică Caraiavan; **SEPREUȘ:** (Gh. Chebelu), (I. Chebelu), (Ghizela Kis), (Iosif Kis), (Măriuța Petraș), (Teodor Petraș), (Stana Floarea), (Stana Floriță), (Stana Ioan), (Stana Teodor); **SLATIOARA:** D-tru Ciocărlan; **SPĂTAREI:** I. Al. Luca; **STĂNCESȚI:** (Aneta Călin); **TAMBOEȘTI:** (Georgeta Țăicuțu); **TECUCI:** (Estera Bujor), (G. Bujor), (I. Bujor), (M. Bujor), (Netty Bujor), (Th. Bujor),

Dobre Gheorghîță
Viziru, Brăila

Maria Mineff
R.-Vâlcea

Vasilica Ciorea
Dobrotinet, Olț

(Anny Vicente)
Moinești, Bacău

Silvia Popescu
Târgoviște

(Gheorghe Grassu)
București

(Jenica Hăncu), (Lilica Iordache), (Maricica Iordache), (Zaharia Marian), (Ecat. Paiu), (Stela Paiu), (Anton Tănase), (Mitică Terchi), (Teodor Tudor), (Victoria Tudor); TURTUCAIA: Marioara Eftimiu; URLETA: Lenuța Comănescu, (Elisabeta Ioan), (Anghel Ivan), I. A. Marin, I. O. Marin, (Gh. Mocana); VAMA: (Paraschiv Iosep), (Vasile Iosep), (Nic. Istrate), (Nistor Istrate), (Gh. Leontesi); VASLUI: Tincuța Filotei, VIZIRU: Alex. Hagiu, Stroi Hagiu; ZIDURI: (Sanda Costache), (Farey Mazilu), (Sofia Mazilu).

Deslegătorii cari nu-și văd numele publicat, ori au avut mai puțin de 4 jocuri deslegate, ori răspunsurile d-lor n'au ajuns în posesia Redacției.

N. B. Iacă dela numărul trecut presimțisem surprize. Nu ne-am înșelat. Realitatea este că unul din centre nu s'a mulțumit să ne facă numai o surpriză de rând, ci a ținut să ne lase (pentru câteva clipe) ... incremențiți!

Motivul, este schimbarea formulei care, de data aceasta va suna cu totul altfel: după Cernăuți care are 105 deslegători, locul de frunte îl deține București cu 71! ... (aviz metropolitanelor și conducătorilor lor). Apoi vine Galați cu 23, Apateu cu 21, Macea cu 19, Piatra-Neamț cu 18, Ploiești cu 18 și Tecuci cu 16.

Cum surpriza e demnă de imitat, chiar și de Bucureșteni (!), invităm pe toți inițiatorii și conducătorii de Cercuri să facă la fel. Și dacă împrejurările nu permit s'o imite în stil așa mare, s'o facă cel puțin în miniatură — dar toți — și ne vom bucura. La numărul viitor!

Nu uitați că la sfârșitul anului, afară de tragerile obișnuite, se va mai face încă o trageră de trei persoane din seria acelor cari vor trimite regulat răspunsurile. Acești trei câștigători vor primi un premiu de valoare, care le va rămâne ca o amintire pentru totdeauna din partea „Amicului Tinerimii“.

Cele 10 fecioare din ... Urleta (Prahova)!

ORTANSA. — Acum ești prea micuță și n'ai să știi să cauți la Poșta Redacției, dar cine te-a ajutat la deslegarea jocurilor o să-ți șoptească la ureche că „Amicul“ te iubește, mai ales pentrucă ești mică de tot ... și că el roagă pe mămică și pe tăticu să te învețe să zici „ma-ma“, „ta-ta“, „o-tan-sa“ și cât mai multe cuvinte frumoase. După ce le-ai învățat bine, să-ți arate și cum să le scrii și pe urmă să i le trimiți și lui ca să vadă și el dacă ai învățat bine. Să nu ușiți să-ți pui și semnătura ca să știe cine-i scrie. Semnătura aceea, de bucurie că ai învățat să scrii și să citești singură (și să deslegi jocurile!), o va copia ca amintire și Amicul pe care, atunci, ai să-l iubești și tu cum te iubește el acum.

MM. GALAȚI. — Cel pățit, de foc și de inimă albastră ... zice că „de ce ți-e frică, nu scapi!“ Trebuie să existe la mijloc și o explicație psihologică, pe care credem că veți fi cea mai în măsură s'o dați când veți avea ocazie să tălmăciți proverbul de mai sus. De ce să vă fie rușine dacă vă răspundem prin revistă? În timp ce unii cetitori chiar provoacă răspunsuri la această rubrică, d-voastră să fugiți de ea? E bine, ca s'ajungem la subiect, articolul e bunicele. Ar fi bun, dacă ar avea o legătură mai strânsă a ideilor și dacă ar ilustra mai mult titlul. Prezența în fond două idei fundamentale: pretextul tinerilor și pretextul bătrânilor, dar sunt prea puțin dezvoltate. Atât titlul cât și ideile de tratat, cer un studiu mult mai aprofundat. Încercați subiecte mai ușoare, care acelea să poată fi tratate mai pe scurt.

FLEUR DE LIS. — Am fi curioși să știm ce știți! Corăbioara e bună, numai că așteptăm să se potolească vântul, ca să-i putem da drumul ...

ABEILLE. — Sunt bunicele, mai trimeteți.

GHERGHINA & ANICUȚA BAICLI. — O participare la jocuri și o colaborare ce credeți? Face 8 lei?

GIZICIUZI. — N'a fost nicio supărare. Ați avut tot dreptul. Mulțumim pentru zelul depus și pentru materialul trimis.

NU MA UITA. — Am avut impresia că, din înțeleasă, v'ați uitat surioara și cum ne-am gândit c'ar fi păcat să-și piardă regularitatea, am lăsat-o la locul dănei. Cu prima ocazie să ne spuneți dacă am făcut bine sau rău. În legătură cu surpriza și curiozitatea de a ști cine este persoana care involuntar a prilejuit-o, fiind vorba de secret profesional, vă putem spune numai că, este un tânăr domn din comisie, cu ochii negri, păr la fel, sprâncene mari, tot negre, înalt de 1,68 m., milităria făcută de curând, dar ... (ce bine e când ai un pseudonim).

Poșta Redacției

Colaboratorii cari trimet material pentru revistă Redacției și cer sau așteaptă un răspuns și ar dori ca răspunsul să rămână numai pentru dânsii, sunt rugați să adauge la semnătură un pseudonim.

Manuscrisele publicale sau nepublicate, nu se înapoiază.

Când va crede de cuviință că este necesar, Redacția își rezervă dreptul de a modifica sau corecta manuscrisele trimise spre publicare.

ZIGZAG. — Ne-ar interesa un articol personal.

G. A. IAȘI. — Jocurile trimise nu pot fi clasate în categoria cuvintelor încruciate. Cetiți listările date la Poșta Redacției din numărul 4 și 2 de anul trecut.

NUFAR. — De ce imitați numaidecât jocurile publicate? Inventați altele!

EM. GRIGORAȘ. — Portretul ne-a bucurat mult. Mulțumim și pentru celelalte.

CAPSUNA ROȘIE. — După căpșuni vin cireșile, după cireși apar vișniile, după vișni caisele, merele, perele, prunele și pe urmă mai vine din când în când și câte o căpșunișă care a fost pusă, din timp, în conserve ...

Nu începeți să deslegați jocurile până nu aveți o fotografie pregătită la îndemână (pe care s'o anexați la răspunsuri).

Cele mai multe din revistele noastre literare au scris, pentru știința autorilor nenorocoși, formula: „Manuscrisele nepublicate nu se înapoiază”.

Ziaristii chinezi întrebunțează forme mult mai delicate. Când trebuie să refuze un articol, ei caută să nu jignească amorul propriu al autorului și întrebunțează metaforele următoare: „Ilustre frate al Soarelui și al Lunei! Privește pe servitorul tău care se prăbușește la picioarele tale, care sărută pământul din fața ta și cere grației tale permisiunea de a vorbi și de a trăi! Am cetit manuscrisul tău cu deliciu. Pe osemintele strămoșilor noștri jurăm că n'am întâlnit niciodată o astfel de capo-d'operă. Dacă o tipărim, n'o să mai găsim nimic de tipărit care să-i fie egal. Îți trimetem deci manuscrisul tău, tremurând și cerându-ți de zece mii de ori iertare. Vezi, capul meu este la picioarele tale și eu sunt servitorul servitorului tău”.

Cu alte cuvinte, toată polologia de mai sus, pe chinezește, înseamnă pe românește: „La coș”.

Soțul: Ține dragă, uite un bilet. Să te duci să vezi prestidigitatorul.

Soția: Merci, Nicule, ești draguț...

Soțul: Da, dar caută mai ales să observi cum reușește el să facă douăzeci de ochiuri, numai cu două ouă!...

Kean, marele actor englez jucând în rolul său favorit „Richard III” de Shakespeare, are în scena finală următoarea replică:

— „Un cal! Un cal! Un regat pentru un cal!”

Intr'o seară, în sala teatrului, un student dela galerie văzându-l pe Kean atât de disperat în aceste exclamații, îi strigă în gura mare din ... înălțimea sa, de sus:

— Dar un măgar nu-i bun?

Kean, deși surprins de această intervenție neașteptată, nu-și pierde cumpătul, ci ridicându-și privirea spre galerie, răspunde întrerupătorului:

— „Cum nu? E foarte bun! Poftim încoace!”

Sala izbucni în hohote.

Tatăl se uită la ceas și mirat că nu merge, zice:

— Ce-o avea ceasul meu de a stat?

— Tu spuneai că trebuie curățit, zice mama.

— Numai trebuie mămișico, răspunde Puiu, l-am curățit eu cu apă și șăpun aji dimineașă!

— Vericule, îi povestea un oltean din Gorj prietenului său din județul Dolj, în comună la noi este unul așa de înalt, că îi vine amețeală, când își privește picioarele.

— Asta-i fleac, vericule, îi întoarse celălalt vorba. Să vezi d-ta pe nepotul soacrei prietenului nașului meu! Este așa de înalt, că trebuie să se sue pe o scară, ca să-și scoată pălăria.

— Asta nu-i nimic, vericule! Să vezi d-ta pe cumnatul vărului vecinei mătușei mele. Este așa de înalt, că dacă răcește la picioare la 1 Ianuarie, nu începe să strănute decât în ziua de 31 Decembrie.

Tică și Lică dorm în aceeași cameră.

— Tică?

— Ce e?

— Dormi?

— De ce mă'ntrebi?

— Dacă n'ai dormi ți-aș cere să mă împrumuți cu un pol.

— Dorm.

— Bunicule, bunicule! strigă o fetiță. Ai...

— Ssst! În timpul mesei copiii trebuie să asculte și să tacă.

La sfârșitul mesei bunicul se adresează fetei:

— Eh! Acum poți să vorbești. Ce-ai vrut să-mi spui adineauri?

— Am vrut să-ți spun că ai o muscă în salată... dar ai mâncat-o!

Angelica întrebă pe mama ei:

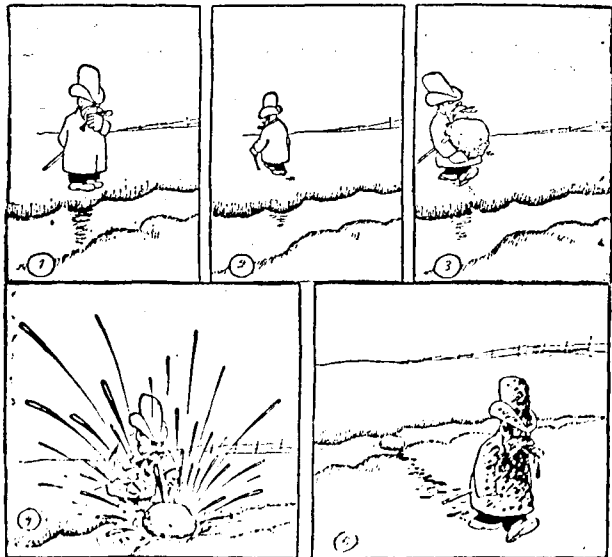
— Mămițico, vreau să dau 2 lei la o femeie bătrână. Se poate?

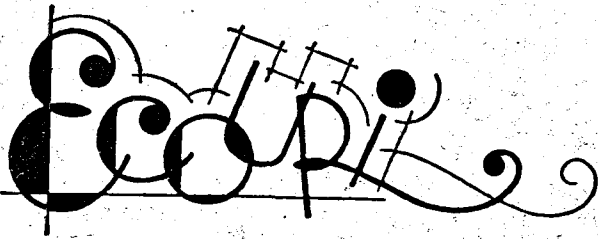
— Da, foarte frumos din partea ta. Ține 2 lei.

Și așa de câteva ori, până când mama o întrebă:

— Unde găsești tu mereu pe bătrâna aceea sărmană?

— Vinde floricele în colț!

Directorul unei universități feminine din San-Francisco a afirmat că fetele cele mai inteligente și mai talentate sunt cele mai puțin cerute în căsătorie, ceea ce a stârnit o furtună de proteste. S'a afirmat că femeile mai dotate se hotărăsc mai greu să se mărite, au pretenții mai mari și de aceea preferă să rămână multă vreme celibatate decât să facă concesii. — Astfel se explică faptul că se găsește un număr mai mare de femei inteligente nămirate, decât printre femeile cu inteligență redusă. O avocată celebră spune următoarele: o femeie proastă poate să aleagă între toți bărbații. O femeie inteligentă numai printre bărbații inteligenți. Durează însă mai multă vreme să-i găsești. — În schimb un medic a declarat avocatei că, după o lege a naturii, femeile inteligente se mărită cu bărbați proști și invers. De-ar fi altfel, n'ar veni pe lume decât idioți — sau genii.

La un trib de Piei Roșii din Brazilia se obișnușește următoarele pentru a stăvăli elocvența unui orator. Când un membru al tribului căruia îi place să vorbească mult ia cuvântul, șeful tribului îl solicită să-și țină discursul stând într'un picior. Datorită acestei măsuri chiar și cel mai pasionat orator se vede silit să se concentreze și să spună pe scurt ceea ce are de spus.

Orașul Pittsburg (Statele Unite) este cel mai important centru metalurgic din lume și este așezat în întregime pe un teren care, acum o sută de ani, a fost dat în schimbul unei viori de copil.

Americanii, oameni practici, așteaptă mult, în materie industrială, dela metodele de recuperare. Astfel, o societate americană a construit de curând un automobil-magnet destinat în special să colecteze toate obiectele de fier care se pot găsi pe șosele. Pe primii opt kilometri pe cari i-a parcurs, această mașină a cules 75 de kg. de fierărie. La sfârșitul primelor sale două zile de activitate, ea adusese 2.500 kg. de sfărâmături metalice, cuie, șuruburi, cutii și diverse piese de fier.

Astorga, o localitate în provincia spaniolă Leon, posedă cel mai dulce monument din lume. Nu e vorba de vreo operă de artă a unui cofetar local, ci de o statuie de bronz care înfățișează pe Don Carlos. Municipiul hotărând deunăzi curățirea monumentului, s'a constatat că statuia, goală în interior, era de fapt un stup de albine. Insectele, furioase de a fi deranjate, s'au năpustit asupra lucrătorilor, cari s'au ales cu înțepături destul de serioase. Albințele pătrunseseră în interiorul statuii prin nările eroului de bronz. Toată statuia e plină de miere și se pune problema cum să fie scoasă această miere din stupul acesta ciudat, fără a păgubi monumentul.

Un cunoscut crescător de câini din Liverpool a reușit să crească o specie de câini ceva mai mari decât oul de găină. Acești câini cântăresc abia 60 de grame. De 30 de ani acest crescător se străduiește să crească câini pitici și s'a îmbogățit cu această ineditnicire.

La un bal al frizerilor, un fabricant absolut chel, a avut fericirea să câștige la tombolă un premiu care îi dădea dreptul să-și facă undulații permanente cât timp va trăi.

SANATATEA, veterana revistelor medicale care apare de 35 de ani sub înțeleaptă conducere a d-lui dr. Sigmand-Sigma. Numărul dublu de vacanță cuprinde 64 de pagini cu studii și articole interesante și instructive, din al cărui cuprins bogat ilustrat spicim câteva titluri:

Știința și religia, de dr. I. St. Furtună, Copilul nelegitim, de dr. M. S. Nancy, Drepturile familiei, de Generalul Castelnau, Sifilisul ereditar, de prof. dr. M. Manicată, Cum mâncăm, de dr. I. St. Furtună, Legumele și alimentația, de Virg. Sp. Ionescu, Tuberculoza și Diabetul, de dr. L. M. Marcu, Plantele medicinale de I. Munteanu, etc. etc.

Apoi nenumăratele sfaturi și rețete pentru vară și contra accidentelor căldurii, insolajiei, Răspunsuri-Staturi-Indrumări, de dr. Sigma.

O serie de fotografii din diferite stațiuni balneo-climaterice din țară, cu indicațiunile lor, formează un îndrumător prețios pentru cei cari doresc să plece în vilegiatură sau pentru căutarea sănătății. Redacția și administrația: Str. Triumfului, 7, București V.

CROITORUL ȘI MODA, revistă tehnică-profesională de croitorie: Str. Lipscani, 19, București I.

REVISTA NOASTRA, revistă ilustrată, literară, științifică, artistică, distractivă: Str. Mihai Viteazu, 53, Chișinău.

SATUL, revistă de literatură și cultură pentru popor: Prel. Polonă, 13, București III.

SPETNICUL VIETII, revistă de medicină populară și sfaturi pentru păstrarea sănătății: Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu, 116, București IV.

TINERIMEA CREȘTINA, revistă de educație religioasă morală: Str. Sf. Elefterie, 15, București VI.

FARUL CAMINULUI, revistă de cultură și educație gospodărească sub auspiciile „Asociației educația menajeră”: Str. Washington, 34, București III.

COLABORARI, revistă a tineretului intelectual: Str. Rovine, 17, București I.

FLORI DE CRANG, revistă literară — artistică — socială: Str. G-ral Berthelot, 8, Oradea.

GRAI MOLDOVENESC, revistă de literatură — artă — știință: Str. Lascar Catargiu, 55, Iași.

PRIETENUL, foaie pentru credință, morală și literatură: Str. G-ral Berthelot, 112, Galați.

ORIENTARI, revistă de studii, critică și literatură: Moinești.

INFORMATORUL, organ independent de informații politice și sociale: Str. M. Kogălniceanu, 35, Ploiești.

FREAMATUL LITERAR, revistă de literatură, știință și artă: Str. Mareșal Avrescu, 1, Siret.

LICARIRI, revistă literară: Str. Tudor Vladimirescu, 3, Siliștră.

MANIFEST, revistă cu conținut literar, social, artistic: Str. Săvescu, 28, Iași.

BCU Cluj / Central University Library Cluj